

Po co są pieniądze?

22 marca 2021

Nigdy nie zobaczymy końca racji, nigdy nie osiągniemy rozsądnej i stabilnej administracji, dopóki nie uzyskamy absolutnie jasnej koncepcji pieniądza. Mam na myśli absolutną, a nie przybliżoną bądź wstępną koncepcję.

Mogę, jeśli chcecie, wrócić do pieniądza papierowego, emitowanego w Chinach około roku 840 n.e., ale niepokojące są kaprysy świata zachodniego. Po pierwsze, Paterson, założyciel Banku Anglii (Bank of England) powiedział swoim akcjonariuszom, że zyskają, ponieważ „bank ma zysk na odsetkach wszystkich pieniędzy, które tworzy z niczego”. Czym więc są te „pieniądze”, które bankier może stworzyć z „niczego”?

Powiedzmy sobie jasno. Pieniądze to wyważony tytuł lub roszczenie. Na tym polega podstawowa różnica w stosunku do nieocenionych roszczeń, takich jak prawo człowieka do odebrania wszystkiego, co masz w ramach rekwizycji na czas wojny, lub jako najeźdźca lub złodziej po prostu zabierający to wszystko. Pieniądze to miara, którą przejmujący przekazuje, gdy nabywa towary, które zabiera. Podczas przelewu nie są wymagane żadne dodatkowe formalności, chociaż czasami wręczany

jest paragon. Idea sprawiedliwości tkwi w ideach miary, a pieniądz jest miarą wartości.

ŚRODKI WYMIANY

Pieniądze są ważne, gdy ludzie uznają je za reklamację i przekazują towary lub wykonują pracę do wartości wydrukowanej na awersie biletu, niezależnie od tego, czy jest on wykonany z metalu, czy z papieru. Pieniądze to bilet ogólny, który różni się od biletu kolejowego czy teatralnego. Jeśli to stwierdzenie wydaje się dziecinne, pomyśl czytelniku, przez chwilę o różnych rodzajach biletów.

Bilet kolejowy to odmierzony bilet. Bilet z Londynu do Brighton różni się od biletu z Londynu do Edynburga. Oba są mierzone, ale w milach, które zawsze pozostają stałe. Bilet pieniężny w uszkodzonym systemie chwieje się. Od dawna opinia publiczna ma zaufanie do ludzi, których miara była zmienna.

Inny przykład – Bilety do teatru są czasowe. Prawdopodobnie nie zaakceptowałbyś biletu na rząd H, miejsce 27, gdyby nie był datowany. Kiedy sześć osób ma prawo do tego samego miejsca w tym samym czasie, bilety nie są szczególnie dobre. (Orage zapytał; Czy drukowanie biletów na każde miejsce w domu nazwałbyś inflacją?) Usłyszysz, że pieniądz nazywany jest „środkiem wymiany”, co oznacza, że może on swobodnie przepływać jako miara wzajemnych towarów i usług, z ręki do ręki.

GWARANCJA PRZYSZŁEJ WYMIANY

Prawidłowo zdefiniujemy pieniądz, kiedy określimy, czym on jest, używając słów, których nie da się zastosować do niczego innego i kiedy nie ma nic o istocie pieniądza, co zostało pominięte w naszej definicji.

Kiedy Arystoteles nazywa pieniądze „gwarancją przyszłej

wymiany", oznacza to po prostu, że jest to bilet bez daty, będzie dobry, gdy będziemy chcieli go wykorzystać. Bilety czasami zachowały się dobre przez sto lat. Kiedy nie przekazujemy od razu pieniędzy za otrzymane towary lub usługi, mówi się, że mamy „kredyt”. „Kredyt” to wiara drugiego człowieka, że możemy i kiedyś przekażemy pieniądze lub coś, co ma wartość zbliżoną do kwoty, którą zapożyczyliśmy.

Większość ludzi była tak skupiona na pojedynczym pieniądzu jako miarze, że zapomnieli o jego przeznaczeniu i wpadli w nierozzerwalne zamieszanie i zamieszanie dotyczące całkowitej ilości pieniędzy w kraju. Idealnie dobry młotek jest bezużyteczny do dłubania w zębach. Jeśli nie wiesz, do czego służą pieniądze, podczas ich używania wpadniesz w zamieszanie, a jeszcze bardziej rząd wpadnie w bałagan w swojej „polityce monetarnej”.

Statystycznie, to znaczy z punktu widzenia człowieka lub partii, która chce rządzić sprawiedliwie, kawałek pieniędzy jest biletem, pieniądze kraju to masa biletów na sprawiedliwą dystrybucję żywności i towarów. Zadaniem dzisiejszego człowieka, który próbuje napisać broszurę o pieniądzach, jest nie mówić czegoś nowego, nie wymyślać czegoś ani nie udowadniać teorii, po prostu jasno powiedzieć o rzeczach znanych już od 200 i często nawet od 2000 lat. Musisz wiedzieć, na co są przeznaczone pieniądze.

CEL PIENIĘDZY

Jeśli myślisz, że to pułapka lub sposób na wykrwawienie opinii publicznej, będziesz podziwiał system bankowy prowadzony przez Rothschildów i międzynarodowych bankierów. Jeśli myślisz, że to sposób na wypocenie zysków ze społeczeństwa, z pewnością zachwycisz się giełdą. Dlatego ostatecznie, aby zachować porządek, będziesz potrzebować kilku zasad.

Celem rozsądnego i przyzwoitego systemu gospodarczego jest naprawienie rzeczy tak, aby przyzwoici ludzie mogli jeść, mieć

ubrania i domy do granic dostępnych dóbr.

WARTOŚĆ PIENIĘDZY

Weź pieniądze w takim systemie jako środek wymiany, a uświadomisz sobie, że aby był sprawiedliwym środkiem wymiany, musi być zmierzony.

Czego użyjesz do zmierzenia wartości jakiegokolwiek rzeczy? Jajko to jajko. Możesz je jeść, dopóki się nie zepsuje. Jajka nie są tej samej wielkości, ale mogą służyć prymitywnym ludziom jako przybliżona miara [1].

Unterguggenberger, austriacki reformator monetarny, użył pracy jako miary, „Arbeitswert”, czyli wartości pracy 10 szylingów. To było w porządku. W górskiej dolinie, gdzie każdy mógł wykonywać prawie taką samą pracę na polu. Karol Wielki miał miarkę ziarna, tak wiele kawałków jęczmienia, pszenicy lub żyta wartych denara, albo położył to na odwrót. Sama cena jęczmienia była ogromna.

W 796 r. Wartość wyniosła 2 denary. A w 808 roku były to 3 denary. Oznacza to, że rolnik dostał więcej denarów za tę samą ilość jęczmienia. Miejmy nadzieję, że za te denary mógłby kupić więcej innych towarów. Niestety wartość wszystkich rzeczy zależy od tego, czy istnieje rzeczywisty niedobór, wystarczający lub większy, niż można wykorzystać w danym momencie. Kilka jajek jest wiele wartych dla głodnego człowieka na trawie. Pszenica jest warta więcej w niektórych porach roku niż w innych. Tak samo jak złoto, tak samo jak platyna. Pojedyncza baza towarowa (nawet złota) dla pieniądza nie jest satysfakcjonująca.

Władza państwa stojąca za wydrukowaną notatką jest najlepszym sposobem na ustanowienie uczciwej oraz sprawiedliwej waluty. Chińczycy zrozumieli to ponad 1000 lat temu, jak widać z Notatki Stanu Tang (nie banku). Suwerenność obejmuje prawo do wydania pieniędzy (biletów) i ustalenia ich wartości.

Amerykańskim interesem jest ukrywanie najważniejszej klauzuli naszej [2] konstytucji. Mówią, że rząd amerykański nie ma prawa do ustalania cen, ale ma prawo do określania wartości pieniędzy i to właśnie prawo przysługuje Kongresowi.

To zwykła różnica w formalnościach prawnych i ustnych ustaleniach. Rząd Stanów Zjednoczonych ma prawo powiedzieć, że „dolar ma grubość jednego buszla pszenicy, ma jedną stopę długości, szerokość dziesięciu galonów benzyny”. W związku z tym rząd Stanów Zjednoczonych mógłby ustanowić słuszną cenę (tzw. „Just Price”) i sprawiedliwy system cen.

SŁUSZNA CENA

Z barteru wyrosła kanonistyczna doktryna słusznej ceny i tysiące lat myśli od św. Ambrożego do św. Antonina z Florencji, jak ustalić słuszną cenę. Zarówno wierzycciele społeczni jak Douglas, jak i współcześni katolicy postulują sprawiedliwą cenę jako niezbędną część ich systemów. Istotnym zarzutem przeciwko Douglasowi jest to, że nie należy wymyślać i konfigurować maszyn, aby wykorzystać sprawiedliwą cenę. Niedawno ksiądz doniósł mi, że angielscy dystrybutorzy już prawie zdali sobie sprawę, że nie mają mechanizmu ustanawiania i egzekwowania słusznej ceny.

Tylko państwo może skutecznie ustalić słuszną cenę dowolnego towaru poprzez kontrolowane przez państwo pule surowców i przywrócenie organizacji gildii w przemyśle.

IŁOŚĆ PIENIĘDZY

Po ustaleniu wielkości twojego dolara, pół korony lub szylinga, następnym zadaniem twojego rządu jest upewnienie się, że „bilety” są prawidłowo drukowane i docierają do właściwych osób.

Właściwi ludzie to wszyscy ludzie, którzy nie angażowali się w

przestępstwo, a przestępczość w okresie obowiązywania tej broszury oznacza między innymi oszukiwanie reszty obywateli przez oszustwa finansowe. W Stanach Zjednoczonych i Anglii brakuje pieniędzy. Nie ma wystarczającej liczby biletów obiegających wśród całego ludu, aby kupić to, czego potrzebują – nawet, gdy towary są na ladzie lub gniją na nabrzeżach.

Kiedy cały naród nie ma lub nie może zdobyć wystarczającej ilości pożywienia dla swoich ludzi, naród ten jest biedny. Kiedy jest wystarczająca ilość pożywienia, a ludzie nie mogą go zdobyć uczciwą pracą, państwo jest zepsute, tak zepsute, że nie możliwym jest tego ubranie w słowa. Ale bankier lub profesor, który powie ci, że kraj nie może zrobić tego, tego czy owego, ponieważ brakuje mu pieniędzy, jest tak samo czarny i cuchnący jak kłamstwo, jest to tak żalosna i głupkowata wymówka, jakbyś powiedział, że nie możesz zbudować drogi, ponieważ ma żadnych kilometrów. (Nie wymyśliłem tego wyrażenia, ale jest zbyt dobre, by go nie przytoczyć.) Roosevelt i jego profesorowie byli na właściwej linii ze swoim dolarem towarowym, ale mruczei i zasłonili dymem i uniknęli problemu posiadania wystarczającej ilości biletów do obsłużenia całego ludu i utrzymanie tych biletów w obrocie.

Zadaniem państwa jest dopilnowanie, aby w rękach całego narodu i odpowiednio szybkiej wymianie było wystarczająco dużo pieniędzy, aby dokonać dystrybucji całego bogactwa wyprodukowanego i możliwego do wyprodukowania. Dopóki każdy członek narodu nie je trzy razy dziennie, nie otrzyma schronienia i ubrania, naród jest albo leniwy, albo niezdrowy. Jeśli dzieje się tak w bogatym stanie, bogactwa państwa nie są w pełni wykorzystywane.

Cała wartość pochodzi z pracy. Pszenica z orki, kasztany ze zbierania. Ale duża część wykonywanej pracy wykonali mężczyźni (głównie wynalazcy, kopacze, konstruktorzy fabryk itp.), którzy teraz nie żyją, przez co nie mogą jeść i nosić ubrań.

KREDYT SPOŁECZNY

W odniesieniu do tej spuścizny sprawności mechanicznej i postępu naukowego mamy do dyspozycji dużą ilość kredytu społecznego, który może rozdzielić między ludzi jako premię ponad ich pensję. Douglas proponował, aby przywołać całkowitą siłę nabywczą całego narodu poprzez wydanie biletów proporcjonalnych do jednego mieszkańca. W Anglii i USA obecnie dostępne i pożądane towary nie są kupowane, ponieważ całkowita siła nabywczą (tj. całkowita suma biletów) jest niewystarczająca. Mussolini i Hitler nie marnowali czasu na proponowanie. Zaczęli rozporządzanie zarówno biletów jak i rzeczywistych dóbr na różnych stopniowanych skalach zgodnie z zaletami i działalnością Włochów i Niemców. Douglas może sprzeciwić się temu, że nie jest to „demokratyczne” (czyli egalitarne), ale dla naukowca lub ekonomisty monetarnego wynik jest taki sam. Towar jest dystrybuowany.

Jest nieco inny punkt widzenia w sposobie, w jaki ci różni ludzie patrzą na sprawiedliwość. Wszyscy zgadzają się, że należy uzupełnić niedobór całkowitej siły nabywczej narodu. Dziesięć lub więcej lat temu powiedziałem, że Mussolini osiągnął więcej niż Douglas, ponieważ Douglas przedstawił swoje idee jako system chciwości, a nie jako system woli.

Oba systemy, faszystowski i douglasowski, różnią się niczym dzień od nocy od degradacji zasiłkowej, od haniebnego systemu brytyjskiego, w którym mężczyznom bez pracy płaci się pieniądze od mężczyzn, którzy wykonują pracę, a – prace stopniowo pozbawiają możliwości, aby pracować i cieszyć się wrażeniami życia. Nie tylko są przeszkodą dla pracowników, ale także dla wszystkich, którzy starają się utrzymać przyzwoity standard życia. Cała skala wartości jest skalana. Z każdym rokiem zmniejsza się poczucie wartości społecznej; mniejsze poczucie, że ludzie prowadzą życie, które nie szkodzi innym; życia, w którym zachowuje się pewną miarę i rozwagę.

Nie ma nic nowego w tworzeniu pieniędzy na dystrybucję bogactwa. Jeśli nie wierzysz, że cesarz Tching Tang wyemitował pierwszą krajową dywidendę w p.n.e. 1766 możesz to nazwać inaczej. Może to być zasiłek w nagłych wypadkach, ale ta historia przynajmniej wyjaśni jedno zamieszanie. Cesarz otworzył kopalnię miedzi i wyemitował okrągłe monety z kwadratowymi otworami i rozdawał je biednym, „a te pieniądze pozwalały im kupować zboże od bogatych”, ale nie miało to wpływu na ogólny niedobór zboża.

Ta historia ma 3000 lat, ale pomaga zrozumieć, czym są pieniądze i co mogą zdziałać. Dla dobrego rządu są biletem do uporządkowanej dystrybucji to, co jest dostępne. Może nawet być zachętą do uprawy lub wytwarzania większej ilości zboża lub towarów, czyli do osiągnięcia dostatku. Ale to nie jest obfitość sama w sobie.

INFLACJA

Termin inflacja jest używany jako straszak, aby w ogóle odstraszyć ludzi od jakiegokolwiek ekspansji pieniądza. Prawdziwa inflacja zaczyna się dopiero wtedy, gdy wydasz pieniądze (mierzone roszczenia) na towary lub usługi, których nie można dostarczyć (cesje rewolucji francuskiej wydane na ziemi państwowe) lub wydasz je powyżej tych poszukiwanych. To sprowadza się do stwierdzenia: dwa lub więcej biletów na to samo miejsce w tym samym czasie lub bilety w Londynie na dzisiejszy spektakl teatralny w Bombaju lub na pokaz dud.

Pieniądze mogą być wydawane, o ile każde wymierne roszczenie może być honorowane przez producentów i dystrybutorów w kraju w zakresie towarów i usług wymaganych przez społeczeństwo, kiedy i gdzie tego chce. Inflacja to jedno niebezpieczeństwo; stagnacja to kolejne.

SKRYPT PIECZĘCIOWY GESSELA

Silvio Gesell, południowoamerykański reformator monetarny, dostrzegł niebezpieczeństwo gromadzenia pieniędzy i zaproponował, aby poradzić sobie z tym, wydając „skrypt znaczków”. Powinien to być banknot rządowy wymagający od posiadacza umieszczenia pieczęci o wartości do 1% jego wartości nominalnej w pierwszy dzień każdego miesiąca. Dopóki notatka nie posiada odpowiedniego uzupełnienia lub pieczęci miesięcznych, nie jest ważna.

Jest to forma podatku od pieniądza, a w przypadku waluty brytyjskiej może to być 1/2d lub 1d miesięcznie w przypadku banknotu o nominale dziesięciu szylingów oraz 1d lub 2d w przypadku funta. Istnieje wiele możliwych podatków, ale rodzaj podatku Gesella może spaść tylko na człowieka, który ma w kieszeni w chwili, gdy podatek staje się wymagalny, co najmniej 100-krotność kwoty podatku.

Pieniądz Gesella zapewnia środek i miarę wymiany, której nie można bezkarnie gromadzić. Zawsze będzie się poruszać. Bankierzy nie mogli zamykać go w swoich piwnicach i obciążać ludzi za wypuszczenie. Dodatkową korzyścią jest również stawianie sprzedawców łatwo psujących się towarów w mniej niekorzystnej sytuacji w negocjacjach z właścicielami teoretycznie niezniszczalnych pieniędzy. Szczególnie podoba mi się Gesell, ponieważ kiedy ludzie używają skryptów do pieczętek, Mają jasne pojęcie o pieniądzach, rozumieją bilety lepiej niż mężczyźni, którzy nie używali skryptu znaczków. Nie bardziej niż ktokolwiek inny zależy mi na używaniu znaczków nowego rodzaju, ale utrzymuję, że opinia publiczna nie jest zbyt głupia, aby używać znaczków pocztowych i że udawanie, że jest zbyt głupia, by zrozumieć pieniądze, nie przynosi korzyści.

Nie mówię, że musisz używać metody Gesella. Ale kiedy już zrozumiesz, dlaczego jest to pożądane, nie zostaniesz oszukany

przez reki bankowe i „władze monetarne” bez wiedzy, w jaki sposób jesteś oszukiwany. Dlatego właśnie Gesell jest tak przydatny jako nauczyciel w szkole. Zaproponował bardzo prosty sposób na utrzymanie swoich biletów w ruchu.

STATYCZNE PIENIĄDZE

W 1816 roku Thomas Jefferson złożył podstawowe stwierdzenie, które nie zostało właściwie zrozumiane, nie mówiąc już o ujęciu w perspektywie różnymi „nowoczesnymi propozycjami” specjalnych ulepszeń obecnego przekłętą i niszczycielskiego „systemu” lub oszustw finansowych. Oświadczenie Jeffersona brzmiało tak:

„A gdyby wystawiane rachunki narodowe były oparte (co jest niezbędne) na zastawach określonych podatków za ich wykup w pewnych i umiarkowanych epokach i miały odpowiednie nominały do obiegu, to żadne odsetki nie byłyby potrzebne lub słuszne, ponieważ odpowiadałyby do każdego z celów wycofania metalowych pieniędzy i zastąpienia ich” – Jefferson do Crawford, 1816 r.

Formuła Jeffersona jest solidna. Jeśli państwo wyemituje wystarczającą ilość pieniędzy na uzasadnione wydatki i będzie je poruszać, krążyć, wychodzić frontowymi drzwiami i wchodzić przez okienko podatkowe, naród nie będzie cierpieć stagnacji. Kwestia uczciwych pieniędzy jest usługą i gdy państwo ją wykonuje, państwo ma prawo do słusznej rekompensaty, która różni się od prawie wszystkich znanych form podatków.

Mówię „kiedy państwo to wydaje”, ponieważ gdy państwa są słabe lub niekompetentne lub ich problem jest nieodpowiedni, jednostki i grupy ludzi lub miejscowości całkiem słusznie przejęły tę działalność (lub zachowały ją z epok przedpaństwowych) i lepiej, w rzeczywistości konieczne jest, aby funkcja miary wymiany była kontynuowana, niż aby całkowicie się zatrzymała lub załamała.

Z drugiej strony, naród, którego miara wymiany jest zdana na

łaskę sił zewnętrznych, jest narodem w niebezpieczeństwie, jest narodem bez suwerenności narodowej. To naród niekompetentnych idiotów, który popada w ruinę. Powtórzmy. Suwerenność jest nieodłącznym elementem prawa do wydawania wymiernych roszczeń do bogactwa, czyli pieniędzy.

NIEZBĘDNE ZABEZPIECZENIA

Żadna część ani funkcja rządu nie powinna być poddana bliższej inwigilacji, a żadna część ani żaden skrawek rządu nie powinien zbytnio wywyższać kryteriów moralnych. Statyczne pieniądze oparte na bogactwie narodowym muszą zastąpić złoto manipulowane przez międzynarodowych lichwiarzy. Rozsądny porządek przy zakładaniu dynastii lub reorganizacji rządu to:

Najpierw, aby uzyskać wyniki, trzeba upewnić się, że ludzie są karmieni i zakwaterowani. Wtedy należy tak uregulować mechanizm dystrybucji (system monetarny lub cokolwiek innego), aby nie popadł w rozkład i nie został okradziony.

Na przykład J. Q. Adams, jeden z amerykańskich ojców założycieli, miał kilka ciekawych socjalistycznych lub państwowych pomysłów dotyczących rezerwowania bogactwa narodowego na cele edukacyjne i „wyższe”. Jego propozycje wyprzedzały jego czasy. Jackson otworzył ziemię; osadnicy mogli jechać i wziąć po kawałku, za darmo. To było aktualne i przydatne. Ale nie przewidziano żadnego przepisu, aby uniemożliwić osadnikom przenoszenie tych ziem, kiedy nie miały dalszego użytku i nie chcieli sami na nich pracować. W związku z tym ziemia USA stała się wielką własnością. To samo niebezpieczeństwo dotyczy systemów monetarnych, jak w przypadku osadnictwa lądowego. Skonfiguruj doskonały i sprawiedliwy system pieniężny, a za trzy dni łajdaki, dranie z mentalnością merkantylistyczną i monopolistyczną, zaczną wymyślać wymówki, żeby oszukać ludzi. Łowca ustępstw wykiełkuje w jakiejś nowej formie, dopóki śmierdzi łajnem, a ludzkość dokona psychicznych aborcji. John Adams wcześniej

zauważył, że giełdowi gracze zastępują grubych wiejskich, małych giermków tyranów.

W latach sześćdziesiątych XIX wieku jeden z Rotshchildów był na tyle uprzejmy, że przyznał, że system bankowy jest sprzeczny z interesem publicznym, a to było, zanim cię więzień hitlerowski spadł na rodzinne fortuny. Zadaniem tego pokolenia jest robienie tego, co nie zostało zrobione przez pierwszych demokratów. System gildii, wyposażający ludzi przez zawód i powołanie w korporacyjne uprawnienia, daje im środki do chronienia się przez cały czas przed władzą pieniężną.

Jeśli nie podoba ci się pomysł gildii, wyciągnij wyniki z czegoś innego, ale nie trać głowy i zapomnij, do czego zmierzają czysti ludzie. I nie okłamujcie się i nie mylcie pług z hipoteką i na odwrót. Nie ma sensu rozmawiać o ekonomii, słuchać rozmów o ekonomii lub czytać książek na ten temat, dopóki zarówno czytelnik, jak i pisarz nie wiedzą, co mają na myśli przez pół tuzina najczęściej używanych terminów najprostszych i najbardziej potrzebnych.

SYSTEM EKONOMICZNY

Pierwszą rzeczą, o której powinien pomyśleć człowiek, proponując system ekonomiczny, jest pytanie „po co?” A odpowiedź jest prosta – By upewnić się, że wszyscy ludzie będą mogli jeść (zdrowo), być zakwaterowani (przyzwoicie) i ubrani (w sposób adekwatny do klimatu). Inną formą tego stwierdzenia jest myśl Mussoliniego: „Zdyscyplinuj siły gospodarcze i zrównaj je z potrzebami narodu”.

Lewica twierdzi, że własność prywatna zniszczyła ten prawdziwy cel systemu gospodarczego. Zobaczmy, jak zdefiniowano własność na początku ery kapitalistycznej podczas rewolucji francuskiej.

„Własność to prawo, z którego każdy obywatel ma prawo korzystać i rozporządzać częścią dóbr gwarantowanych mu przez

prawo. Prawo własności jest ograniczone, podobnie jak wszystkie inne prawa, zobowiązaniem do poszanowania praw innych. Nie może szkodzić bezpieczeństwu, wolności ani istnieniu, ani własności innych ludzi, takich jak my. Każda własność, każdy handel, który narusza tę zasadę, jest nielegalny i niemoralny” – Robespierre.

LICHWA

Perspektywa przekłętego XIX wieku pokazuje niewiele więcej niż pogwałcenie tych zasad przez demoliberalną lichwokrację. Krótko mówiąc, doktryna o kapitale okazała się niczym innym, jak tylko ideą, że złodzieje pozbawieni zasad i antyspołeczne grupy powinny mieć możliwość wgryzania się w prawa własności. Tę tendencję do „wgryzania się” rozpoznano i piętnowano od czasów praw Mojżesza i nazwał ją neschek. I nic nie różni się bardziej od tej gryzącej lub żrącej pracy niż prawo do dzielenia się owocami wspólnej pracy spółdzielczej.

Rzeczywiście lichwa stała się dominującą siłą we współczesnym świecie. „Ponadto imperializm to ogromna akumulacja kapitału pieniężnego w kilku krajach, która, jak widzieliśmy, wynosi 4 lub 5 miliardów funtów szterlingów w papierach wartościowych. Stąd niezwykły wzrost klasy, a raczej warstwy rentierów, czyli osób żyjących z „obcinania kuponów”, które w żadnym przedsięwzięciu nie biorą absolutnie udziału, a ich zawód jest bezczynny. Eksport kapitału, jedna z najważniejszych ekonomicznych podstaw imperializmu, jeszcze bardziej izoluje tę warstwę rentierów od produkcji i kładzie pieczęć pasożytnictwa na całym kraju żyjącym na wyzysku siły roboczej kilku zamorskich krajów i kolonii”. V. I. Lenin, cytując Hobsona w „Imperializmie, najwyższym stadium kapitalizmu”.

Bardzo dobrze! To pochodzi od Lenina. Ale można zacytować tę samą treść Hitlera, który jest nazistą (zwróć uwagę na akapit z „Mein Kampf” wspaniale izolowany przez Wyndhama Lewisa w jego „Hitlerze”): „Walka z międzynarodowymi finansami i

kapitałem pożyczkowym stała się najważniejszym punktem w Programie narodowosocjalistycznym; walka narodu niemieckiego o niepodległość i wolność”.

Można to zacytować również jako wypowiedź faszysty Mussoliniego lub C. H. Douglasa, który nazywa siebie demokratą, a jego zwolenników jedynymi prawdziwymi demokratami. Można zacytować to od McNaira Wilsona, który jest człowiekiem chrześcijańskiej monarchii. Można by zacytować to z kilkunastu obozów, które nie podejrzewają, że cytują Lenina. Wydaje się, że jedynymi ludźmi, którzy nie przeczytali i nie przetrwali tego eseju, jest Brytyjska Partia Pracy i różne grupy zdeklarowanych komunistów na całym Zachodzie.

Niektóre fakty są teraz znane ponad partiami, niektóre spostrzeżenia są wspólnym dziedzictwem wszystkich ludzi dobrej woli i tylko żydowskie gazety i ci gorsi od tych gazet, próbują to teraz zaciemnić. Wśród gorszych od żydowskich gazet musimy wymienić profesorów najemnych, którzy mylnie uczą generacje młodych, którzy kłamią na zlecenie i którzy nadal kłamią z czystego lenistwa i bezwładu oraz z psiej pogardy dla dobra całej ludzkości. W tym miejscu, aby zapobiec wleczeniu się czerwonych śledzi, chciałbym odróżnić uprzedzenia wobec Żyda od zwykłej sugestii, że Żyd powinien zmierzyć się z własnym problemem.

Czy w swoim indywidualnym przypadku pragnie przestrzegać prawa Mojżesza? Czy proponuje dalej okradać innych ludzi mechanizmem lichwy, jednocześnie chcąc być uważanym za „sąsiada”? Jest to rodzaj lub podwójny standard, który oszołomiona delegacja angielska próbowała egzekwować poprzez skorumpowaną Ligę Narodów (najgorsza międzynarodowa korupcja w Bazylei).

Lichwa to rak świata, który tylko nóż faszystowskiego chirurga może wyciąć z organizmu narodów.

DODATKOWE MYŚLI

1. „Biznes bankowy został ogłoszony monopolem państwowym” – Lenin, Kryienko, Podwojski, Gorbunow. Co oczywiście oznacza „całą władzę” dla państwa.

2. „Zdyscyplinuj siły ekonomiczne i zrównaj je z potrzebami narodu” – Mussolini, Consegna na rok XII.

3. „Problem produkcji rozwiązany, ekonomiści pod naciskiem państwa powinni następnie rozwiązać problem dystrybucji” – Ibid.

4. Rossini, włoski minister, wskazuje na politykę „ammassi”, czyli gromadzenia zboża z możliwościami zupełnie innego systemu podatkowego w naturze.

Pamiętać należy jednak, że wymuszenie często polegało na zmuszaniu mężczyzn do płacenia substancji lub za pośrednictwem środków (pieniędzy), których nie mają i które są zmuszeni uzyskać za niesprawiedliwą cenę.

5. Bankhead proponował tzw. „Stamp Scrip” w Senacie Stanów Zjednoczonych, prawdopodobnie jedyną w 100% uczciwą propozycję monetarną złożoną przez ustawodawstwo USA od czasu zniszczenia cywilizacji amerykańskiej przez wojnę secesyjną (1861-1865)

6. Daladier, bez względu na swoje błędy, proponował Stamp Scrip na zgromadzeniu francuskiej Partii Radykalnej, prawdopodobnie jedyną w 100% uczciwą propozycję monetarną złożoną w tym zjadanym przez robaki i nieszczęśliwym kraju od czasu, gdy Neckar sprowadził swoje robactwo, a Bank Francji został nitowany z tyłu ludzi. Stwierdzeniom tym należy stawić czoła i zweryfikować je lub odrzucić. Utrzymuje się bardzo wielka i oślizła ignorancja. Amerykańskie koncerny zatrudniają dziennikarzy najniższego stopnia, aby zaciemniać opinię publiczną. Czy mamy przypuszczać, że ani pracodawca, ani pisarz nie wiedzą, że płace są wypłacane w pieniądzu; że

dywidendy są wypłacane w pieniądzu; że surowce i gotowe produkty kupuje się za pieniądze?

Jeśli chodzi o nagrody, nie ma żadnego możliwego do ustalenia limitu od „Kreuger to więcej niż finansowy tytan” z „Saturday Evening Post” do codziennych i godzinowych wypowiedzi brytyjskich „mężów stanu” i prasy.

NA TEMAT ANGLII

O ile mi wiadomo, od czasu założenia Banku Anglii w brytyjskim parlamencie oficjalnie nie zaproponowano 100% uczciwej polityki pieniężnej. Żadna z większych organizacji religijnych w Anglii nie opowiedziała się też za wspólną uczciwością monetarną. Ten system podatkowy jest niesławą. Farmer nie je więcej, ponieważ obrazy Raeburna czy Constable są zabierane z Dworu i umieszczane w piwnicy żydowskiego handlarza pod czarnym i niesprawiedliwym podatkiem spadkowym.

Zaciemnienie poczucia natury pieniądza zniszczyło niepotrzebnie wszystkie te wspaniałe rzeczy. Rozebrany dworek, który mógłby i powinien pokazywać wzór życia, staje się szkieletem swojej dawnej postury. Jeśli jakikolwiek żywopłot lub dzban dostanie pół uncji więcej befsztyku, ponieważ biblioteka Manor House została sprzedana, a jej obrazy wystawione na aukcji, może istnieć jakieś uzasadnienie podatkowe. Ale nie ma żadnego uzasadnienia w podatkach, jakie teraz ponoszą w Wielkiej Brytanii.

O ARKANSAS

W Mississippi przeciętny rolnik uprawiający bawełnę wytwarza cztery bele bawełny rocznie, warte na obecnym rynku 42,00 dolarów za belę. To 170 dolarów za roczną pracę. Córka tej rodziny, która zarabia średnio 12 dolarów tygodniowo w pobliskim zakładzie przemysłowym, zarabia 624 dolarów za roczną pracę, ponad trzykrotność dochodu z gospodarstwa ”. –

Commonwealth College Fortnightly w Mena, Arkansas. 1 marca 1938. Stąd twierdzenie, że „pieniądze to nie wszystko” i „to nie tylko problem pieniędzy”.

Możesz mieć sprawiedliwe i stabilne monety; mierzoną ilością jaj, pracą lub logarytmicznym indeksem cen, a farmer może nadal zarobić tylko 42,5 dolara za belę i nie będzie mógł uprawiać więcej bawełny z akr. Czy to stwierdzenie zadowoli moich bolszewickich przyjaciół w Arkansas i panów, którzy myślą, że obchodzą mnie wyłącznie pieniądze?

Autorstwo: Ezra Pound (1935 r.)

Tłumaczenie: Ansger Valencia

Zdjęcie: [ginasanders \(pl.DepositPhotos.com\)](http://ginasanders.pl/DepositPhotos.com)

Źródło oryginalne: Counter-currents.com

Źródło polskie: 3Droga.pl

Przypisy

[1] Woły były tak używane przez Zulusów i inne plemiona afrykańskie (przyp. tłum.)

[2] Pan Ezra Pound jest Amerykaninem (przyp. tłum.)